

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- O	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
central point for summary and review insertion of an earlier segment	
זמקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מזמרא	מאן דאמר										
הרי מושבע ועומד עליו מהר סיני		ז									◇
אלא כי הא דאמר רבא:		!									
שבועה שאשתה, וחזר ואמר הריני נזיר, אתיא נזירות חיילא על שבועה.	[רבא]	!									◇
ורבנן נמי הא מיבעי ליה לאסור יין מצוה כיון רשות		ז									
א"כ, לימא קרא מיין, מאי ושכר? שמעת מינה תרתי.	[רבנן]	!									◇
ור"ש?		ז									
היינו טעמא דכתב שכר, לאלופי שכר שכר למקדש, דכתיב: (ויקרא י) יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך, מה גבי נזיר - יין הוא דליתסר, אבל שאר משקין לא, אף גבי מקדש נמי - יין הוא דליתסר, אבל שאר משקין המשתכרין לא	[רבי שמעון]	!									◇
ולאפוקי מדר' יהודה		!									
אכל דבילה קעילית, ושתה דבש וחלב, ונכנס למקדש - חייב.	דתניא, ר' יהודה:	!									
איבעית אימא: ר"ש לית ליה איסור חל על איסור		!									◇
האוכל נבילה ביום הכפורים - פטור.	דתניא, רבי שמעון:	!									
ולרבנן נמי הכתיב: (במדבר ו) מכל אשר יעשה מגפן היין		ז									◇
התם לימד על איסורי נזיר שמצטרפים זה עם זה.	אמרי לך רבנן:	!									◇
ור"ש?		ז									
לית ליה צירוף	[רבי שמעון]	!									◇
כל שהו למכות, לא אמרו כזית אלא לענין קרבן.	דתניא, רבי שמעון:	!									
הריני כשמשון כבן מנוח כבעל דלילה, כמי שעקר דלתות עזה, כמי שנקרו פלשתים את עיניו - הרי זה נזיר שמשון.											■
למה לי למיתנא כל הליון?		ז									
צריכי, דאי אמר הריני כשמשון, הוה אמינא שמשון אחרינא, קמ"ל כבן מנוח ואי תנא כבן מנוח, הוה אמינא איכא דמיתקרי הכי, קמ"ל כבעל דלילה, וכמי שנקרו פלשתים את עיניו.		!									◇
מה בין נזיר עולם לנזיר שמשון? נזיר עולם - הכביד שערו מיקל בתער, ומביא שלש בהמות, ואם נטמא מביא קרבן טומאה, נזיר שמשון - הכביד שערו אינו מיקל, ואם נטמא אינו מביא קרבן טומאה.											■
נזיר עולם מאן דכר שמיה?		ז									
האומר הריני נזיר עולם - הרי זה נזיר מה בין נזיר עולם לנזיר שמשון? נזיר עולם - הכביד שערו מיקל בתער, ומביא שלש בהמות, ואם נטמא מביא קרבן טומאה, נזיר שמשון - הכביד שערו אינו מיקל בתער, ואינו מביא קרבן טומא.	חסורי מיחסרה והכי קתני:	!									◇
קרבן הוא דלא מייתי, אבל נזירות חיילא עליה											■
מני מתני? לא רבי יהודה ולא ר"ש											^
נזיר שמשון מותר ליטמא למתים, שכן מצינו בשמשון שנטמא	דתניא, רבי יהודה:	!									◇
האומר נזיר שמשון - לא אמר כלום, שלא מצינו בשמשון שיצאת נזירות מפיו	רבי שמעון:	!									◇
מני?											^
אי ר' יהודה		!									
אפילו לכתחילה	האמר: [רבי יהודה]	ז									■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
נזיר-כל כנויי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ומתניתין קתני אם נטמא											ז	ד:
אי ר' שמעון											!	ד:
לא חיילא עליה נזירות כלל	האמר: [רבי שמעון]										ז	ד:
לעולם ר' יהודה היא, ואידי דקתני גבי נזיר עולם אם נטמא, תנא נמי גבי נזיר שמעון אם נטמא.											!	ד:
לימא, בפלוגתא דהני תנאי קמיפלגי											ז	ד:
הרי עלי כבכור - רבי יעקב אוסר	דתנן: [רבי יעקב]										ז	ד:
מתיר	רבי יוסי:										ז	ד:
מאי לאו ר' יהודה סבר לה כר' יעקב											ז	ד:
לא בעינן דבר הנידר	דאמר: [רבי יעקב]										ז	ד:
ור' שמעון סבר לה כר' יוסי											ז	ד:
בעינן דבר הנידר	דאמר: [רבי יוסי]										ז	ד:
לא, דכולי עלמא בעינן דבר הנידר, ושאיני גבי בכור, דכתיב ביה (במדבר ל) לה' - לרבות את הבכור.											!	ד:
ורבי יוסי?											ז	ד:
ההוא לה' מיבעי ליה לרבות חטאת ואשם.	אמר לך: [רבי יוסי]										!	ד:
ומה ראית לרבות חטאת ואשם ולהוציא את הבכור?											ז	ד:
מרבח אני חטאת ואשם - שכן מתפיסן בנדר, ומוציא אני את הבכור - שאין מתפיסו בנדר.											!	ד:
ור' יעקב?											ז	ד:
בכור נמי מתפיסו בנדר הוא	אמר לך: [רבי יעקב]										!	ד:
מנין לנולד לו בכור בתוך עדרו שמצוה עליו להקדישו? שנאמר: (דברים טו) הזכר תקדיש.	דתניא, של בית רבינו אמרו:										!	ד:
ור' יוסי?											ז	ד:
נהי דמצוה להקדישו, אי לא מקדיש ליה מי לא קדוש?	אמר לך: [רבי יוסי]										!	ד:
גבי נזיר נמי הכתיב (במדבר ו) לה'!											ז	ד:
ההוא מיבעי ליה לכדתניא											!	ד:
מימי לא אכלתי אשם נזיר טמא חוץ מאדם אחד, שבא אלי מן הדרום יפה עינים וטוב רואי וקווצותיו סדורות לו תלתלים, אמרתי לו: בני, מה ראית לשחת שער נאה זה?	[תניא] שמעון הצדיק:										!	ד:
אמר לי: רועה הייתי לאבי בעירי, והלכתי לשאוב מים מן המעיין ונסתכלתי בבבואה שלי, ופחו יצרי עלי וביקש לטורדני מן העולם											!	ד:
אמרתי לו: ריקה מפני מה אתה מתגאה בעולם שאינו שלך, שסופך להיות רמה ותולע? העבודה, שאגלהך לשמי!											!	ד:
עמדתי ונשקתיו על ראשו, אמרתי לו: כמותך ירבו נזירים בישראל, עליך הכתוב אומר: (במדבר ו) איש כי יפליא לנדר נדר נזיר להזיר לה'!											!	ד:
ושמעון לאו נזיר הוה? והכתיב: (שופטים יג) כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן											ז	ד:
התם מלאך הוא דקאמר.											!	ד:
ומגלן דאיטמי למתים?											^	ד:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא & question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
נזיר-כל כנויי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מזמרא	מאן דאמר												ד:
אילמא מדכתיב: (שופטים טו) בלחי החמור הכיתי אלף איש												!	ד:
דילמא גרויי גרי בהו ולא נגע בהן												&	ד:
אלא מהכא: (שופטים יד) ויך מהם שלשים איש ויקח את חליצותם.												!	ד:
דילמא אשלחינון ברישא והדר קטלינון												&	ד:
ויך ויקח כתיב.												!	ד:
ודילמא גוססין שוינון												&	ד:
אלא גמרא גמירי לה.												!	ד:
ונזיר עולם היכא כתיב?												^	ד:
אבשלום נזיר עולם היה, שנאמר: (שמואל ב' טו) "ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי לה' בחברון ומגלח אחד לשנים עשר חדש, שנא': (שמואל ב' יד) ויהי מקץ ימים לימים, ויליף (ויקרא כה) ימים ימים מבתי ערי חומה, מה התם י"ב חדש, אף כאן י"ב חדש	דתניא, רבי:											!	ד:
מגלח אחת לל' יום	[רבי]											!	ד:
מגלח מערב שבת לערב שבת, שכן מצינו בבני מלכים שמגלחים מע"ש לע"ש.	רבי נהוראי:											!	ה.
	רבי יוסי:											!	ה.